

आत्मसंस्थां च न वशां एनां न दूषयामास कन्यात्वस्थापनेनेति शेषः ॥ २८ ॥

इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे सप्ताधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥

॥ ७ ॥

॥ ७ ॥

वनपर्व

३

तिग्मांश्चुस्तां तेजसामोहयित्वा योगेनाविश्वात्मसंस्थां चकार ॥ न चैवैनां दूषयामास भानुः संज्ञां लेभे भूय एवाथ बाला ॥ २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्य
के पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्यकुंतीसमागमे सप्ताधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायन उवाच ततो गर्भः सम
भवत्पृथायाः पृथिवीपते ॥ शुक्ले दशोत्तरे पक्षे तारापतिरिवांबरे ॥ १ ॥ सा बांधवभयाद्बाला गर्भं तं विनिगूहती ॥ धारयामास सुश्रोणीन चैनां बुबुधे जनः ॥ २ ॥
नहि तां वेदनार्यन्याकाचिद्वात्रेयिका मृते ॥ कन्यापुरगतां बालां निपुणां परिरक्षणे ॥ ३ ॥ ततः कालेन सा गर्भं सुषुवे वरवर्णिनी ॥ कन्यैव तस्य देवस्य प्रसादादम
रप्रभं ॥ ४ ॥ तथैवाबद्धकवचं कनकोज्ज्वलकुंडलं ॥ हर्यक्षं वृषभस्कंधं यथास्य पितरं तथा ॥ ५ ॥ जातमात्रं च तं गर्भं धात्र्या समं च भाविनी ॥ मंजूषायां समाधा
य स्वास्तीर्णायां समंततः ॥ ६ ॥ मधूच्छिष्टस्थितायां सा सुखायां रुदती तथा ॥ श्लक्ष्णायां सुपिधानायामश्वनद्यामवास्तृजत् ॥ ७ ॥ जानती चाप्यकर्तव्यं क
न्यायागर्भधारणं ॥ पुत्रस्नेहेन साराजन्करुणं पर्यदेव यत् ॥ ८ ॥ समुत्सृजंती मंजूषामश्वनद्यां तदा जले ॥ उवाच रुदती कुंती यानि वाक्यानि तच्छृणु ॥ ९ ॥ स्व
स्तिते चांतरिक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यश्च पुत्रक ॥ दिव्येभ्यश्चैव भूतेभ्यस्तथा तोयचराश्च ये ॥ १० ॥ शिवास्ते संतु पंथानो माचते परिपंथिनः ॥ आगताश्च तथा पुत्रभवं त्व
द्रोहचेतसः ॥ ११ ॥ पातु त्वां वरुणो राजा सलिले सलिलेश्वरः ॥ अंतरिक्षे तं रक्षस्थः पवनः सर्वगस्तथा ॥ १२ ॥ पिता त्वां पातु सर्वत्र तपनस्तपतांवरः ॥ येन दत्तो सिमे पु
त्रदिव्येन विधिना किल ॥ १३ ॥ आदित्यावसवोरुद्राः साध्या विश्वे च देवताः ॥ मरुतश्च सहेद्रेण दिशश्च सदिगीश्वराः ॥ १४ ॥ रक्षंतु त्वां सुराः सर्वे समेषु विषमेषु
च ॥ वेत्स्यामि त्वां विदेशेऽपि कवचेनाभिसूचितं ॥ १५ ॥ धन्यस्ते पुत्रजनको देवो भानुर्विभावसुः ॥ यस्त्वां द्रक्ष्यति दिव्येन चक्षुषा वाहिनीगतं ॥ १६ ॥ धन्यासा प्र
मदाया त्वां पुत्रत्वे कल्पयिष्यति ॥ यस्यास्त्वं तृषितः पुत्रस्तनं पास्यसि देवज ॥ १७ ॥ को नु स्वप्नस्तया दृष्टो यात्वामादित्यवर्चसं ॥ दिव्यवर्मसमायुक्तं दिव्यकुंडल
भूषितं ॥ १८ ॥ पद्माय त विशालाक्षं पद्मताम्रदलोज्ज्वलं ॥ सुललाटं सुकेशांतं पुत्रत्वे कल्पयिष्यति ॥ १९ ॥

तत इति दशोत्तरे एकादशे शुक्ले पक्षे प्रतिपदि चंद्र इव बाल उद्भूतः माघशुक्लप्रतिपदि कर्णनिषेकजन्मेत्यर्थः ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ हर्यक्षं सिंहनेत्रं ॥ ५ ॥ ६ ॥ मधूच्छिष्टं सिक्थकं मयनमिति भाषायां तेन स्थि
तायां सर्वतो लिप्तायां मंजूषायां जलप्रवेशेन भवेदित्यर्थः ॥ ७ ॥ ८ ॥ ९ ॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥